

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

ع. غ
۰۹ نومبر ۲۰۱۸

تروریسم نفرتی کور

سپاه پاسداران در صبح روز دوشنبه اول اکتوبر ۲۰۱۸ با ۶ راکت زمین به زمین و ۷ فروند پهباد به شهرکی در نزدیکی ابو ال کمال و طبق گفته فرمانده سپاه در جهت انتقام "حمله به رژه نظامی در اهواز"، حمله کرد. همانطور که سرنگونی هواپیمای روسیه با مانور عملیاتی اسرائیل تضادهای خشونت بار خاورمیانه را تشدید نموده است، عملیات جدید دولت ایران توسط سپاه پاسداران سطح این تضادها را ارتقاء داده و این روندی رو به رشد است.

دولت سوریه به کمک ایران، حزب الله و نیروی هوا- فضای روسیه در طی سه سال گذشته قادر شده است که در مبارزه با نیروی های اسلامی دست ساز غرب و دولت های مرتجع اسلامی حامی آنها دست بالا را پیدا کند و در پی پیروزی های نظامی به تحکیم رژیم سوریه پرداخته و سیاست های غرب و نیروهای وابسته به آنان را به شکست های نظامی و سیاسی متعددی دچار کند. تنگ شدن عرصه نظامی غرب در سوریه به جمهوری اسلامی امکانات و شرایط بسیار مناسبی را داده است که بتواند با تکیه به آنها قدرت نظامی خود را به رخ مخالفان متعدد خود بکشد و در خاورمیانه موضع خود را در ظاهری مظلومانه به جلو ببرد.

اعدام های اخیر ، راکت باران نیروهای حزب دموکرات ، راکت پرانی به سوریه همه و همه از این شرایط پیش آمده برای جمهوری اسلامی نشأت می گیرد. در واقع جمهوری اسلامی با دو روند همزمان روبه روست از یک طرف با اعتراضات توده ئی و اعتصابات رانندگان کامیون و بسیاری از بخش های کارگری روبه روست که طبقات فرودست جامعه را به سطح بالاتر و پیشرفته تری از مبارزه کشانده است و حمله به رژیم اسلامی قدم به قدم فراگیرتر می شود و به طور جدی دشواری های مهمی را پیش روی رژیم گذاشته است . خیزش های طبقات محروم در نبود یک آلترناتیو قوی اجتماعی، یک حزب گسترده قوی و آگاه و انقلابی در عین این که دچار پراکندگی و ضعف است اما به طور پیگیری به مبارزات اجتماعی علیه رژیم و به خاطر خواست های اولیه خود ادامه می دهند. شکل های مبارزه تغییر می کند و همراه شرایط به اشکال تازه ای دست می یابد. روند دوم فرو رفتن هر چه بیشتر رژیم اسلامی ایران در باتلاق کشمکش های سیاسی- نظامی در سطح جهانی و خاورمیانه است.

رژیم اسلامی آیا می تواند از تنگناهای اقتصادی و اجتماعی از یک سو و مبارزات کارگران و زحمتکشان از سوی دیگر که به طور دائم آن را مورد تهدید قرار می دهد بیرون بیاید. تجربه تا کنونی نشان داده است که رژیم با تنگناهای اقتصادی به شیوه تسلیم بیشتر و بازکردن درهای بازارهای ایران به روی کمپانی های فراملیتی، بالابردن قیمت

ارزهای خارجی، تعطیلی واحد های تولیدی از طریق عدم پرداخت ارزهای صنعتی و قاچاق کالا مقابله می کند. که تمامی آنها به صورت مستقیم و غیر مستقیم از جیب و نیروی کار کارگران و زحمتکشان و مزدبگیران جامعه پرداخت می شود.

در موضوع برخورد به مسئله مبارزات کارگران و زحمتکشان، سرکوب شکنجه و زندان و توطئه های امنیتی، فکری، تشکیلاتی شیوه اصلی رژیم است که خود به مقاله مفصل جداگانه ای نیاز دارد

توسل این بار رژیم به قهر آنها با راکت های مورد مناقشه از طرف غرب، جوابی به غرب و شاخ و شانه کشیدن برای رقبای سیاسی داخلی و منطقه ئی و حتی جهانی خود و بی اهمیت جلوه دادن مناقشات بین المللی در زمینه برجام، تحریمات امریکا و مسئله راکتی در ایران، می باشد. به ویژه این که راکت های ایران این بار در نزدیکی یکی از پایگاههای امریکا در خاک سوریه به هدف نشسته است. دلیل این که رژیم در ابعاد تبلیغاتی گسترده مسئله راکت زدن به حزب دموکرات کردستان و سوریه را در مدیاها مطرح می کند. از ناتوانی های رژیم در رابطه با جنبش های اخیر در ایران و چرخاندن آن به طرف شرایط جنگی دارد که بتواند با توسل به آن جنبش داخلی را سرکوب کرده و در خارج شکل تهاجمی خود را از دست ندهد. اما آن دورانی که جمهوری اسلامی بتواند فضای نظامی همچون جنگ ایران و عراق را بر جامعه حاکم کند، آنها به دلیل حضور جنبش ها و اعتراضات قوی اجتماعی و درهم ریختگی اقتصادی و سیاسی رژیم طی دهه قبل گذشته است.

اگر در سال های گذشته تکیه رژیم در ایجاد فضای جنگی در جامعه بر روی نیروهای حزب اللهی و فشار ایدئولوژیک و تا حد ضعیفی توهم برخی از اقلشار جامعه بود. اما این بار نه تنها دیگر از پشتیبانی و توهم محدود اجتماعی برخوردار نیست بلکه مسیر مبارزات توده ئی، جمهوری اسلامی را هرچه بیشتر به محاق انفراد و نفرت اجتماعی از آن سوق داده است. موقعیت به دست آمده از حمله تروریستی در اهواز به رژه نظامی و مردمی که به تماشا ایستاده بودند، دست رژیم تروریست اسلامی را در سرکوب های اجتماعی همچنین در عکس العمل های خارجی تا حدودی باز کرد. در چنین فضای اجتماعی است که سپاه پاسداران مهمترین نهاد نظامی و امنیتی رژیم از حملات راکتی طی یکسال گذشته سه بار استفاده کرده است. تا ظاهراً از قدرت نظامی خود به مثابه مشت محکمی علیه دشمنانش استفاده کند. این حملات که با پشتوانه های عقیدتی و ناسیونالیستی عقب مانده ای هم همراه شده است در خدمت تحمیق مردم با این نوع ابزارهای فکری است. در اینجا باید خاطر نشان کرد که سالیان طولانی سرکوب خلق عرب و دیگر خلق های ایران این موقعیت را به دست دشمنان مردم داده است که از مسئله تروریسم برای به ویرانی کشیدن مبارزات بحق مردم علیه رژیم ارتجاعی اسلامی استفاده کرده و از آن بهره گیری سیاسی خاص خود را بکنند.

حقوق خلق های ایران همیشه از جانب رژیم اسلامی تحت عنوان تجزیه طلبی پامال شده است. سرکوب و پامال کردن این حقوق آن زمینه مساعدی است که تروریسم بین المللی و داخلی می تواند از آن به بهترین وجه ممکن برای منافع خود استفاده کند. حتی اگر اخبار واصله درست باشند و جمهوری اسلامی قادر شده است که طراحان حمله اهواز را نابود کند اما حقوق خلق عرب و دیگر خلق های ایران همچنان پامال و سرکوب شده است و این مهمترین مسئله ای است که باید به آن جواب داد. رژیم جمهوری اسلامی نشان داده است که در رابطه با حقوق خلق های ایران زندان و شکنجه و لشکر کشی و اعدام می شناسد. در نتیجه تلاش ناسیونالیسم اسلامی تحت عنوان دفاع از ایران اسلامی مزخرفاتی است که هیچ حقانیتی در دفاع از مردم نداشته و فریبکاری است در خدمت تسلیم فکری نیروهای ناسیونالیسم ایرانی و جلب پایه های سلطنت طلبان و مجاهدین خلق. راکت باران رژیم اهداف مختلفی را دنبال می کند. این کشمکشی است که رژیم با نیروهای بورژوائی داخلی و خارجی شروع کرده است. این کشمکش ها در بهترین حالت

فقط می تواند به حفظ وضع موجود که بر پایه استثمار و ستم کارگران و زحمتکشان جامعه استوار است و نیز گسترش نفرت ملی بینجامد. عبور از این وضعیت به صورت زیر بنائی نه به عهده نیروهای بورژوائی نظیر اصلاح طلبان و سلطنت طلبان بلکه به عهده اکثریت جامعه و اساساً طبقه کارگر و آلترناتیو ایجاد جامعه ای سوسیالیستی است.

رنجبر شماره: ۱۶۲